

אתבריאוי כלהו למהוי שליטאן על ארעא. ואת כל נפש החיה הרומשת אלין אנון ישראל דאנון נפש ודאי דההוא חיה ואקרוין גוי אחד בארץ. אשר שרצו המים למיניהם דאנון משתדלין באורייתא. ואת כל עוף כנף למיניהו אלין צדיקייא דבהון ובגין כף אנון נפש חיה. דבר אחר ואת כל עוף כנף כדקא אתמר אלין אנון שלוחי עלמא.

אמר רבי אבא נפש חיה דאנון (ד"א א' אנון) ישראל, בגין דאנון בני דקדשא ברין הוא (ד"א ג' ל' לקודשא ברין הוא) ונשמתיהון קדישין מניה אתיין. נפשאן דשאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות מאן אתר הוא. אמר רבי אלעזר מאנון סטרי שמאלא דמסאבי לון אית לון נשמתיין. ובגין כף כלהו מסאבין, ומסאבין למאן דקרב בהדייהו:

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה וגוי כלהון שאר חיוון אחרנין כל חד וחד כפום זיניה, ואמר רבי אלעזר האי מסייע למה דאמרן נפש חיה אלין ישראל דאנון נפש חיה קדישא עלאה. בהמה ורמש וחיתו ארץ אלין שאר עמין עובדי עבודת פוכבים ומזלות דלאו אנון נפש חיה אלא (ד"א ערלה) כדקאמרן:

השלמה מההשממות (סימן כה)

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע לקבל דרגא דבינ"ה דאקרי אלהים דכיון דאימא עלאה חמאת לון שלמין יהיב לון תפנוקין מלעילא לאתקיימא בעלמא.

תא חזי, אדם קדמא קדשא ברין הוא יהב ליה כל עשב זרע זרע ולא יהב ליה רשו למיכל בעירי ועופי שמיא, בגין דגלי

כלם להיות שולטים על הארץ. ואת כל נפש החיה הרמשת - אלה הם ישראל שהם נפש ודאי של אותה חיה, ונקראים גוי אחד בארץ. אשר שרצו המים למיניהם - שהם משתדלים בתורה. ואת כל עוף כנף למיניהו - אלה הצדיקים שבהם, ולכן הם נפש חיה. דבר אחר, ואת כל עוף כנף - כמו שנאמר, אלה הם שלוחי העולם.

אמר רבי אבא, נפש חיה שהם [הם] ישראל, משום שהם בני הקדוש ברוך הוא [ד"א ג' ל' לקדוש ברוך הוא] ונשמות הקדושות שלהם באות ממנו. נפשות שאר העמים עובדי עכו"ם מאיזה מקום הם? אמר רבי אלעזר, מאותם צדדי השמאל שמטמאים אותם יש להם נשמות, ולכן כלם טמאים ומטמאים מי שקרב עמם.

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה וגוי - כל שאר החיות האחרות כל אחת ואחת כפי מינה. ואמר רבי אלעזר, זה מסייע למה שאמרנו שנפש חיה אלו ישראל, שהם נפש חיה קדושה עליונה. בהמה ורמש וחיתו ארץ - אלו שאר העמים עובדי עבודה זרה שאינם נפש חיה, אלא [ד"א ערלה] כמו שאמרנו. השלמה מההשממות (סימן כה)

ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע - כנגד הדרגה של בינה שנקראת אלהים. שפיון שהאם העליונה ראתה אותם שלמים, נתנה להם תפנוקים מלמעלה להתקיים בעולם.

בא ראה, לאדם הראשון נתן הקדוש ברוך הוא כל עשב זרע זרע, ולא נתן לו רשות לאכל בהמות ועופות השמים, משום שגלוי לפניו שהיה עתיד

קמיה דהוא זמין לאתפתאה בההוא נחש דאיהו ערום מכל חית השדה אררודש ברוך הוא ארחקיניה מניה ולא יהא ליה עסק ביה ולא בבעיירי ולא בעופי בגין דקודשא ברוך הוא ארים ליה לבר נש מכשול מקמיה, מאים יתקיים בעלמא.

אבר פד אתא נח דאקרי צדיק מה כתיב ביה (בראשית ח') ויבן נח מזבח ליי והא אוקימנא ההוא מזבח דאקריב ביה אדם הראשון. ומאי טעמא ויבן בגין דחייבי עלמא עבדי בה פגימו. אתא נח וקריב ההוא מזבח פבעלה הדא הוא דכתיב ויעל עלת במזבח חסר, פד חמא קדשא ברוך הוא דאתקריב ההוא מזבח וקריב הנהו בעיירי וכיי יהב ליה רשו למיכל פלהו בעיירי. מאי טעמא, בגין דאתקיף בההוא ברית עץ החיים, וקריב ליה בעץ הדעת ועבד יחודא בקדמיתא אלא דלבתר אתפתא דבעא למבדק בההוא חובה ולא לאתדבק ביה ואפילו הכי לא אשתזיב מניה ונציב ההוא כרמא.

תא חזי, אדם דזמין לאתפתאה באילני לא יהב ליה אילני וארחקינהו מניה דהא לא אדפר לון אלא דאיהו עבד גרמיה חול ונציב ההוא כרמא דאקרי בית ישראל. בקדמיתא אשתלים ביה וחפיא עליה (ואשתזיב) אשתזיב בה. ומאן איהי בית ישראל דא תיבה דאקרי ארון הברית. והשתא כד בעא למבדק, מה כתיב (בראשית ט) וישת מן היין, כמה דאת אמר, ותקח מפריו. לבתר ויתגל בתוך אהלה. גלי ההוא פרצה בקדמיתא בגו משכניה בגו לגו. ואי לאו ההוא מדבחה דאגינת עליה משום דאתדבק בה בקדמיתא

להתפתות באתו נחש שהוא (בראשית א) ערום מכל חית השדה. אמר הקדוש ברוך הוא, ארחיק אותו ממנו, ולא יהיה לו עסק עמו ולא עם הבהמות ולא עם העופות, משום שהקדוש ברוך הוא הרים לאדם מכשול מלפניו אולי יתקיים בעולם.

אבר כשבא נח, שנקרא צדיק, מה כתוב בו? (בראשית ח) ויבן נח מזבח לה'. הרי פרשנו אותו המזבח שבו הקריב אדם הראשון. ומה הטעם ויבן? משום שרשעי העולם עשו בה פגם, בא נח והקריב אותו מזבח לבעלה. זהו שכתוב ויעל עלת במזבח, חסר. כשראה הקדוש ברוך הוא שנקרב אותו מזבח והקריב אותם בהמות טהורות, נתן לו רשות לאכל כל הבהמות, מה הטעם? משום שהוא החזיק באתו ברית עץ החיים וקרב אותו לעץ הדעת, ועשה יחוד כבראשונה, אלא שאחר כך התפתה שרצה לבדק את אותו החטא ולא לבדק בו, אפלו כך לא נצל ממנו והציב אותו כרם. בא ראה, אדם שעתיד להתפתות באילנות, לא נתן לא אילנות והרחיק אותם ממנו, שהרי לא הזכירם, אלא שעשה את עצמו חל, ונטע אותו כרם שנקרא בית ישראל. בתחלה נשלם בו וכסה עליו נצל (וצל) בו. ומי היא בית ישראל? זו תבה שנקראת ארון הברית. ועכשו שרצה לבדק מה כתוב? (בראשית ט) וישת מן היין, כמו שנאמר ותקח מפריו. אחר כך ויתגל בתוך אהלה, גלה אותה פרצה כבראשונה בתוך משכנו לפני ולפנים. ואם לא אותו מזבח שהגן עליו משום שנדבק בו בתחלה, היה נתפס